

5. Па ни за патње не знам, Јер сваки бол, туга
Од Теб' ме не одваја, Изворе блаженства!
Кад Тебе имам само Све ми је друго пра':
Цар тако богат није, К'о што сам богат ја.
6. Ја овде већ на земљи Блажене трајем дне,
Да шта л' ће тамо бити, Кад слабост ишчезне?
Тако с' блажено умре Кад плата чека там',
Да царство ја наслѣдим, Што Господ даје сам!
7. Господе драги Ти ми Усели у памет,
Дубоко у срце ми Урежи закон свет:
Да б' ја без љуб'ве Твоје Изгубљен мор'о бит',
Без нада на том мору Моро би с' таласат';
8. Ал' да си к' пристаништу Извео мене Ти,
Да си ме обрадов'о Благ и пун милости;
Да за страх и не знадем, К'о што га други зна:
Јер видим, да си Спас мој, - Утеха моја сва.

179. ВЕРНОСТ У МАЛЕНУ

(На глас бр. 66. и 158.)

1. То је љу - ба - ви вер - ност

пра - ва Ко - ја се Спа - са др - жи

свог, И ко - ја ра - до без пре - стан - ка

Слу - жит' Му ми - сли у свем' с' тог; Ко -

ји у ма - лом тач - но уз - ме, И

оз - биљ - но се др - жи свег' Те

зна - њем не - ће ни у је - дан,

Ни у нај - ма - њи при-стат' грех.

2. Јер, душо, ваља знат': најмању
Покорност туби с' неба Бог,
Уз малу службу очишћа се,
Срце од плама себичног,
Почни у малом учити се,
Презири и најмањи грех,
Јер с' покорношћу расте љубав,
С' верношћу расте верност тек.
3. Ако се клониш греха смртних
Бојећ' се, јер је срамота,
А још на себи мане трпиш,
Није то љуб'ве верност та!
То још не значи Бога љубит',
Свој Му посветит' живот, тих,
То значи: пола господар сам,
А пола Христов ученик.
4. Јер ко се сасвим Његов зове,
Тај слуша што му рекне Он,
Тај избегава и најмањи
Грех, у животу чистом свом
У свему иде правим путем,

Христову у свем' тражи част
Да се у Спасов лик обуче,
Ученик Његов стара с' свак'.

5. У сваком дјелу, сваком часу
Старање му је главно то,
Да реч Господњу верно, чисто
Не смеће с' ума нипошто:
За њега поднет' муке горке
Неће се нигда устрашит';
Доста је њему рећи само:
Мој Господ жели, мора бит'!
6. О срце, такву верност љуб'ве
Ишти и тражи задобит'.
На ново дневно да б' учио
Кроз послушност Га поштоват'.
У малом к'о и у великом,
Старај се Њему служити,
Озбиљним трудом постићи ћеш
Што лењост смета, не да ти.
7. Не реци: Кад кушање дође
Веран ћу Њему бити рад'!
Тако је некад Петар рек'о
Ал' је и горко плак'о тад'.
За то у малом веран буди,
Учи с' у малом водит бој,
Да не заплачеш као Петар
У неверности великој.

180. ОТАЦ, СИН И ДУХ

(На глас број 146.)

1. { О О - че дра - ги, што ме чу - ваш
О ср - це бла - го, што ми мол - бу